

پەرمقۇل قادىرۇق

يۈلتۈزۈلۈق تۈنلەر

مىللەتلەر نەشرىياتى

يۈلتۈرلۈق نۇنلەر

پىرىمەقۇل قادىروۋۇ

مىللەتلەر نەشرىياتى

بۇ كىتاب نەشريياتىمىز تەرىپىدىن 1988-يىل 11-ئايدا نە-
شىر قىلىنغان 1-نەشرى 1-باسمىسىغا ئاساسەن قايتا بېسىلىدى .

تەرجىمە قىلغۇچى: ئالىمجان

تەرجىمە تەھرىرى: مىرسۇلتان ئۇسمانانوۋ

مەسئۇل مۇھەممەد: سەممەت دۇڭايىلى

يۈلتۈزلىق تۈنلەر (پىرمىقۇل قادىرروۋ)

نەشر قىلغۇچى :	مىللەتلەر نەشriياتى
ئادرىسى :	بىبىجىڭ شەھرى خېپىڭلى شىمالىي كۆچ 14-قورۇ
پوچتاتۇمۇرى :	100013، تېلەپfon نومۇرى: 010-64290862
تارقاتقۇچى :	مىللەتلەر نەشriياتى شىنجاڭ خىزمەت پونكتىنى
تۈر ئادرىسى :	http://www.e56.com.cn
باسقۇچى :	دىشىن باسما زاۋۇتى
ساتقۇچى :	جايلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرى
نەشرى :	2002-يىل 6-ئايدا بىبىجىڭدا 2-قىتىم نەشر قىلىندى
بېسىلىشى :	2002-يىل 6-ئايدا بىبىجىڭدا 2-قىتىم بېسىلىدى
ئۆلچەمى :	1168×850 مم . 32 كەسلەم
باسما تاۋىنقا :	18. 5
سانى :	0001—3000
باھاسى :	22. 00 يۈن

图书在版编目(CIP)数据

星夜/皮里木库力著 .—2 版. —北京:民族出版社, 1988.11
(2002.6 重印)

ISBN 7-105-05116-7

I . 星… II . 皮 … III . 传记小说—中国—当代—维吾尔语(中国少数民族语言) IV .1247.5

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2002)第 046368 号

出版发行：民族出版社 电话:010—64290862
网 址：<http://WWW.e56.com.cn>
社 址：北京市和平里北街 14 号 邮编 100013
排 版：博海排版中心
印 刷：迪鑫印刷厂
经 销：各地新华书店
版 次：1988 年 4 月第一版
： 2002 年 6 月第 2 版 2002 年 6 月 北京第 1 次印刷
开 本： 850×1168 毫米 1/32
印 张： 18.5
印 数： 0001— 3000 册
定 价： 22.00 元

مۇندەر بىچىرى

بىرنىچى قىسىم

1	قۇۋا. قىل ئۈستىدە تۇرغان تەقدىرلەر
22	ئاكسى. ئەجەلگە داۋا يوق
35	ئەنجان. گۈل ۋە قۇيۇن
66	قۇۋا. جاسارەتنىڭ جازاسى
84	ئوش. نىجاتلىق نەدە؟
129	سەمەرقەند. زەپەر ۋە كۈلىپەت
152	ئۇۋال بولغان ئازۇلار
191	سەمەرقەند. ھەل قلغۇچ بېلىشىش
270	تاشكەنت. تۇرەتتۆپە. سىسىپەرە. كۆچكۈن باشقان بۇلاق

ئىككىنىچى قىسىم

312	ھرات. توغان پەيمانلەر
368	قۇندۇز. سەمەرقەند. ئىككى قىلىچ ئوتتۇرسىدا
429	كابۇل. تاشقان دەريя ئۆزەن ئىزدەيدۇ
470	لەخور. پەنپەت. دېھلى. يېڭى قىرغاقلار
508	ئەگەر. تەقدىر تەقەرزىسى
548	سېكىرى. قايىتا كۆز ئاچقان بۇلاق
567	ئەگەر. يۈلتۈزلەر گىردابى
586	خاتىمە

بىرىنچى قىسىم

توبىلاڭ

قۇۋا. قىل ئۈستىدە تۇرغان تەقدىرلەر

1

سلامىدىيە 1494 - يىل ياز. تومۇز نۇسقىتنا پېرغانە ۋادىسىنىڭ ئاسىمىنغا چىققان قويۇق بۇلۇتلار ھاۋانى كۈن بوبى دىمىق قىلىپ، كەچتە بىردىنلا تاراب كەتتى. قىزىل تۇپراقلقى دۆگۈلۈكلىر ئارسىدىن ئۆتۈپ كېلىۋاتقان سۈبى كۆپ قۇۋاساي قان قوشۇپ بېقتىلغاندەك قىپقىزىل بولۇپ كەتتى.

ساي بوبىدىكى مەجىنۇنتالالار دالدىسىدا بىر يىگىت بىلەن بىر قىز پىچىرلىشىپ سۆزلەشمەكتە ئىدى.
— رابىيە، ئىشەنگىن، مەن ھاياتلا بولسام، سېنى بالا — قازاغا يولۇقتۇرمائىمەن.

— خۇدا سىزنىمۇ پاناھىدا ئاسىرسۇن، تاھىر ئاك!... دۈشىمەنىنىڭ مىڭلىغان ئەسکىرى بار، قايسىبرىگە تەڭ كېلەلەيسىز؟ ئەنە، قاچقۇنلارغا قاراڭ!...

تاھىر ئارقىسىغا تۆرۈلۈپ قۇۋاساينىڭ تۆۋەن تەرىپىگە كۆز يۈگۈرەتى. پەستە قومۇشلۇق، پانقاflقى ۋە ئۇنىڭ ئۈستىدىن ئۆتكەن تۆزۈن ياغاچ كۆۋۈرەك بار ئىدى. كۆۋۈركەن چۈمۈلدەك ھېسابىسىز ئادەملەر، ئاتلار، ھارۋىلارنىڭ تىزلىپ ئۆتۈپ كېلىۋانقلانلىقى يامغۇر پەردىسىنىڭ

ئارسىدىن خىرە كۆرۈنەتتى. سەمەرقەند پادشاھى قوقانى بېسۋېلىپ، ئۇنى قوشۇنغا بۇلاقان ۋە مەرغلانغا ھۇجۇم قىلغاندى. باسقۇنچىلار شەھەر - بېزبىلارنى بۇلاش بىلەن قانائەتلەنمەي، چرايلىق قىزلارنى چۆرىلىككە ئېلىپ كېتىشەتتى. بۇلازنى ئاڭلىغان كىشىلەر دۇشمەندىن قېچىپ تىنچ جاي ئىزدەپ كېتىشۋاتاتى.

— ئۇلوسنىڭ شورى قۇرسۇن! — دېدى تاهر، — كاساپەت پادشاھلار ئۇرۇش قىلماي تۇرالىسا: بىرىدىن قاچساڭ باشقىسغا تۇنۇلساڭ. ئۇنىڭدىن كۆرە قاچمايمىز! تەۋەككۈل، بېشانىمىزگە بېزبىلغىنى بولار! تاهر يامغۇردا ھۆل بولۇپ بەدىنگە چاپلىشىپ تۇرغان ئالدى ئوچۇق ماتا يەكتەك ئۇستىدىن خەنچەر تىقۇۋالغانىدى. رابىيە خەنچەرگە قورقۇقىنا كۆز تاشلىدى — دە:

— بىلمىدىم، داداملار مېنى قورغانغا ئاپىرىپ قويماقچى، — دېدى.
— قايىسى قورغانغا؟

— ئەنجان قورغىندا تاغام^① بار ئەمەسمۇ؟
تاهر رابىينىڭ ھازىرلا كېتىپ قېلىشىدىن قورققانىدەك ئۇنىڭ بىلىكىدىن تۇتۇۋالدى. ئىلگىرى شاش كېيىكتەك تۇتقۇزمایدىغان رابىيە ھازىر نېمىشىقىدۇر ياخاڭ بولۇپ قالغانىدى. ئۇ بېشىغا ئاتىسىنىڭ قارا يۇڭ چاپىنى يېپىنپ چىققانىدى. يامغۇردا ھۆل بولۇپ بېغۇرلاشقان چاپان ئۇنىڭ نازۇڭ بويىنغا بېغۇرلىق قىلدى. رابىيە چاپاننى يەلكىسىگە چۈشۈرۈشى بىلەن ياقىسىنىڭ بىر بوغۇچى يېشىلىپ كەتتى — دە، قىزغۇچ مەرمەدەك سلىق بويىنىڭ تۆۋىنى كۆرۈنۈپ قالدى. يېشىل جىلتىكىسى ئۇن يەتتە ياشلىق قىزلاردىلا بولىدىغان ئىنچىكە بېلىدىن تارتىپ قاتىق كۆكىسىنى چىك ئوراپ تۇراتتى.

بالا چېغىدىن رابىيە بىلەن ئارىتام قوشنا بولۇپ ئۆسکەن تاهر ئۇنىڭ قانچىلىك جازبىلىك ئىكەنلىكىنى، باسقۇنچى بەگ ۋە نەۋەكەرلەر-نىڭ مانا مۇشۇنداق قىزلارغا قانچىلىك ھېرس بولۇشىنى گويا ئەمدى

① ئاتىسىنىڭ ئىر بىر تۇغقاڭلىرى كۆزدە تۇتۇلىدۇ. — ترجماندىن.

چىندىن هېس قىلىدى.

بۇ يىل باهاردا ئاتا - ئائىلىرى ئۇلارنى ماقۇللاشتۇرۇپ قويغان چاغلىرىدىمۇ رابىيە تاھىرغا ھازىرقىدەك چىرايلىق كۆرۈنۈمىتى. رامزان ئېسى ئۆتكىندىن كېسىن ئۇلارنىڭ توپى بولۇشى كېرەك. تاھىر رابىيە بىلەن يېقىن ئارىدا بىر ياستۇققا باش قوبۇشلىرىغا ئىشىنىپ پەرۋاىسز بۈرگەندى. بىراق، ئەمدى ئۇرۇش بورىنى قۇۋاغا يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقان مۇشۇ خەتلەرلىك چاغلاردا رابىيە ئۇنىڭغا ئاۋۇقادىدىمۇ ئەزىز كۆرۈندى. تاھىر رابىيىنىڭ ئەنجان قورغىندا بىرەر مۇشتۇزمۇر بەگىڭ تۇزىقىغا ئىلىنىپ قېلىشى مۇمكىنلىكىنى ئۇپىلىدى - دە:

— ياق! مېنى دېسەڭ قورغانغا بارما! — دېدى.

رابىيە تاھىرنىڭ مەخەمەلدەك يۇمشاق بۇرۇقى تېگىدە بىلەن - بىلەنەس تىترەپ تۇرغان لېۋىگە ۋە ئىزتىراپ بىلەن چاقناۋاتقان قوڭۇر كۆزلىرىگە تىكىلىدى.

— مېنىڭمۇ يىراقا كەتكۈم يوق، لېكىن قانداق قىلاي... قورقىمن! تاھىر قىزنى چاپىنى بىلەن قۇچاقلاپ باغرىغا باستى. رابىيىنىڭ يۇمشاق چاچ تالالرى يېگىتىنىڭ بۈزىگە تەگدى. بىرمەھەل ئىككىسىنىڭ تىنلىقىغا قوشۇلۇپ كەتتى. تاھىر قىزنىڭ بەدىنى تىترەۋاتقانلىقىنى سەزدى - دە:

— راستىنلا قورقىنىڭمۇ بۇ، رابىيە؟ ساڭا نېمە بولدى؟ — دېدى.

— مەن بىر قورقۇنچىلۇق چوش كۆرۈم، تاھىر ئاكا! خۇدا، چوشۇم ئۆڭ كەلمىسۇن!

ئەمدى تاھىرمۇ ئەنسىرەپ قىزنى قۇچىسىدىن بوشاتتى - دە، ئۇنىڭ چەكچىيەپ كەتكەن كۆزلىرىگە قارىدى:

— يامان چوشىمۇ؟

— ئېيتىشقا تىلىم بارمايدۇ.

— چوشكە نېملىر كىرمەيدۇ! ئېيت! مەيلى...

— سىزنى بىر قارا ئۆكۈز خەنجهىرەك مۇڭكۆزلىرى بىلەن ئۇسۇپ... ياق! ياق! ئەسلىسەم بەدىنىم شۇركۈنۈپ كېتىدۇ!

تاهير يامان بىر پالاكمەتنى ئالدىن سەزگەندەك يۈرىكى سىرقىرىدى:

- ئالدىرىماي گەپ قىل! ئۇسکەن بولسا، قان ئاقتىمۇ؟
- قان؟ ھە — ھە... قان جىرقىراپ كەتتى.
- ئۇنداق بولسا قورقما، چۈشتىكى قان — يورۇقلۇق، دادام دائىم شۇنداق دەيدۇ.

— خۇدايمىش شۇ تەبىرنى داست قىلسۇن! تاهير ئاكا، ئەگەر ئەنجانغا سىز بارمىسىڭ مەنمۇ كەتمەيمەن. نېمە بولساق مۇشۇ يەردە بىللە... مەجىنۇنتال بەرگلىرى ئارسىدىن سرغىپ چۈشۈۋاتقان يامغۇر تامچە. لىرى قىزنىڭ قوشۇما قاشلىغا، زىچ كىرىپكلىرىگە تەگەندى. تاهىرىنىڭ نەزىرىدە رابىيە بىر بەختىزلىك يۈز بېرىشنى ئالدىن بىلىپ كۆزىگە ياش بېلىۋاتقاندەك كۆرۈنۈپ كەتتى.

— مەندىن كۆپ ئەنسىرىمە، رابىيە. مەن دېھقان ئادەمەن. ھاۋا تېچىلسا ئېتىزغا چىقىپ قوشۇمنى ھەيدەيمەن، ئۇرمامنى ئۇرىمەن. دۇشـ مەنىڭ ھېنىڭ بىلەن نېمە ئىشى بار؟ لېكىن، سەن ئېھىيات قىل. ئەنجان قورغىندا تاغلىرىنىڭ بار.

— ئەنجاندا سىزنىڭمۇ موللا تاغىنىز بارغۇ! ياكى بىللە كېتەيلىمۇ؟ تاهير ئۇيلىنىپ قالدى. ئۇنىڭ ئەنجاندا مېمار بولۇپ ئىشلەيدىغان تاغىسى پەزلىدىن خەلق ئارسىدا تونۇلغان مەشھۇر ئادەم. قۇۋاسايىنىڭ پاتقىقىنىڭ ئۇستىدىن ئۆتكەن مانا شۇ ئۇزۇن ياغاج كۆرۈكەمۇ موللا پەزلىدىن سىزىپ بەرگەن لايىھە بويىچە قۇرۇلغان. ئەنجان ئۇردىسىدا موللا پەزلىدىن ساماۋى ئەقىشلەر ۋە گۈللىك چاقچۇقلار بىلەن بېزەپ قۇرغان دېۋانخانَا تاجدار ئۆمەر شەيخ مىرىزىغا ياراپ كەتكەنلىكتىن ئۇنىڭغا بىر ئۇچقۇر ئات ۋە بىر ھەميان ئالتۇن ئىئنام قىلغىنىنى تاھىرمۇ ئاكلىغان. ئۇ تاغىسىنىڭ^① شەھەر قورغۇنىنىڭ بېشىدىكى باغات مەھەللسىدە تۇرىددە. خانلىقىنى بىللەتتى. موللا پەزلىدىن قۇۋادا تۇرغان ۋاقتىلىرىدا تاهىرغا خەت — ساۋات ئۆگەتكەندى. ئەمدى جىيەنى^② پاناه ئىزدەپ بارسا قانات

^① ئانسىنىڭ ئىر بىر تۇقانلىرى كۆزدە تۇتۇلىدۇ. — ترجمىاندىن.
^② ئايال بىر تۇقىنىنىڭ باللىرى. — ترجمىاندىن.

ئاستىغا ئېلىشى مۇمكىن. لېكىن، بۇ يەردە بۇۋاي - مومايلار نېمە دېپىشەر - كىن؟ تاھىر يالغۇز ئوغۇل، دۇخسەت بەرمەسلىكى مۇمكىن. ئۇ نەنجانغا رابىيە تۈپەيلىدىن بارىدىغانلىقنى ئاتا - ئانسىغا ئېيتىشىن ئۇيالدى... بەلكىم، بۇنى رابىيىنىڭ ئاكسى مەھمۇدقا ئېيتار.

— رابىيە، مەيلى، ئىلاج بولسا نەنجانغا بىللە كېتەرمىز، لېكىن داداملارىنى كۆندۈرۈش ئاسان نەمەس. مەھمۇد ئاڭاڭ ئۆيىدىمۇ؟

— دۇكانغا چىققانىدى، ئېپتارغا كېلىپ قالدى. نېمە گەپ؟

— ئېپتاردىن كېيىن بىزنىڭكىگە بارسۇن، مەسلىھەت بار.

— ماقول، معن دەي.

رابىيە يۈزىنى تاھىرنىڭ كەڭ كۆكسىگە قويىدى.

— خۇدا بىزنى بىر - بىرىمىزدىن ئايىرىۋەتمىسۇن! — ئۇ شۇنداق دېدى - دە، مەجنۇنتال شاخلىرى ئارىسىدىن چىقىسى.

ساي بويىدا تۇرغان بوش مىس كورىنى يامغۇر تامچىلىرى چېكىپ چېكىپ قوياتى. رابىيە سۇغا كەلگىنىنى شۇ كورىغا قاراپ نۇسلىدى ۋە ئۇنى تولدو روپ، ئۆيى تەرىپكە يۈرۈپ كەتتى.

قىز يিراقلىشىپ كەتكەندىن كېيىن تاھىرمۇ مەجنۇنتاللارنىڭ دالدار - سىدىن چىقىسى. شۇ چاغدا رابىيىنىڭ چۈشكىچە ناشتا قىلماي ئاچ يۈرۈش ئۇنىڭ ئېسىگە چۈشتى - دە، نامەلۇم بىر خەتىر ۋۇجۇدىغا قاتىق تىترەك سېلىپ ئۆتتى.

2

بۇ يىلقى روزا ياز چىللەسىگە توغرا كەلگەن قاتىق ئىسىسىق كۈنلەرده تاڭ سەھەردىن كەچقۇرۇن قارائىغۇ چۈشكىچە ناشتا قىلماي ئاچ يۈرۈش نۇرغۇن ئادەملەرنى ماغدۇرىدىن كەتكۈزمىتى، بۇنىڭ ئۇستىگە تەشنالىق ئازابى قوشۇلاتتى. روزا تۇتقانلار كۈنلىنى قانداق كەچ قىلىشلىرىنى بىلمەي پاتراق قاش قارىيىشنى ئىنتىزارلىق بىلەن كۈتۈشەتتى.

گۈگۈم چۈشكەنде قۇۋا مەسچىتتىڭ مۇنارسىدىن ئەزان ئاۋازى

ئاڭلاندى. ئورۇش تەھلىكىسى قانچىلىك كۈچلۈك بولسۇن، داستخان ئەتراپىغا يېغىلغان ئادەملەر روزسىنى ئېچىش بىلەن تەڭ، ئۇلارىنىڭ ئاچلىق ۋە تەشناالتىقىن قىيىنالغان ۋۇجۇدلرى راھەتلەننېپ، دۇنيا غەملرى بىردهم بولسىمۇ خىياللىرىدىن يېراقلاشتى.

تاهر قېرى ئاتا - ئانسى بىلەن بىللە ئىپتار قىلىۋاتاتى. داستخان-دىن سېيادان سېلىنغان ئىسىق نان ۋە چىلگە پۇرۇقى كېلەتى. نان يەپ، بىر چىندىن قېتىق قوشۇلغان ئاش ئىچكەندىن كېيىن تاهر ئەنجانغا كېتىش ھەقىدىكى گېپىنىڭ ئۇچىنى چىقىرىشقا تەمشەلدى.

شۇ ۋاقتىدا قامچا دەستىسى بىلەن بىرى دەرۋازىنى تاقىلداتى. هويلىدا ياتقان قېرى ئىت يوغان ۋە خىرە ئاۋازى بىلەن ھاۋىشىدى. تاهر ئۇنىدىن تۇرغانىسى، دادسى:

— ئېھتىيات قىل! — دېدى ئاۋازىنى پەسەيتىپ، — ئاۋوال كىملىكىنى سوراپ باققىن.

تالادا يامغۇر توختىغان، لېكىن ئاسمان بۇلۇتلىق، قاراڭغۇلۇقتا ھېچ نەرسىنى كۆرگىلى بولمايتى. تاهر دەرۋازىغا يېقىن بېرىپ:

— كم؟ — دەپ سورىدى. ئىت قاتىقراقا ھۇرۇشكە باشلىدى. تالادىكى ئادەم ئاۋازىنى يۇقىرىلىتىپ:

— تاهر جىيەن؟ — دەپ سورىدى، — ئاچ، مەن تاغاڭمەن!
تاهر ئاۋازىنى تونۇپ، ٹۇچۇق دېرىزە ئارقىلىق ئىچكىرىگە:
— ئاپا، پەزىلدىن تاغام! — دېدى — دە، يۈگۈرۈپ بېرىپ دەرۋازىنىڭ زەنجىرىنى چۈشۈردى.

ئىچكىرىدىن چىققان بۇۋايى - مومايلار مېھمان بىلەن كۆرۈشۈۋاتقان-دا، تاهر قارىبىپ تۇرغان ئىككى چاقلىق سايىۋەنلىك ھارۋىنى كۆردى. ھارۋىغا قېتىلغان ئاتىك ئېگىرى ئۇستىدىن بىرى چۈشۈۋاتاتى.

— موللا تاغا، ھارۋا سىزنىڭمۇ؟
— ھە، جىيەنism، يۈك - تاقلىرىم بىلەن كەلدىم.
— شۇنداقمۇ؟ — دېدى تاهر ھەيران بولۇپ، ئۇنىڭ كۆڭلىدە بايا تاغىسىنى كۆرگەندە پېيدا بولغان خۇشاللىق ئەمدى تەشۈشلىك ئویلار

بىلەن ئالماشتى. تاھىرنىڭ ئەنجاندىكى باشپاناهى مانا مۇشۇ تاغىسى ئىدى.
تاغىسى كۆچۈپ كەلگەن بولسا، تاھىرنىڭ قورغانغا بارىدىغان يىولى ئېتلى-
گىنى شۇ. رابىيە قانداق قىلار؟

— تاھىر، هاڭقىيپ تۇرسەنغا؟ يۈكلەرنى چۈشۈرۈشكىن! —
دېدى ئانسى، — موللا تاغاڭ يامغۇردا كۆپ جاپا تارتقان ئوخشايىدۇ.
— ھېي، جاپا دەيسىزغا، ھەدە! ھارۋا پاتقاھتا پىتىۋېرىپ جىنىمزرىدىن
توبىغۇزدى. يوللار قىستا — قىستاك، قاچقۇنلار ھېسابىز.

تاھىر ھارۋىدىن يۈك چۈشۈرۈۋاتقاندا، ئاننىڭ ساغرسىغا قولى تېكىپ
كەتتى. شۇ چاغدا ئۇ قولغا شىلمىشىق لاي چاپلاشقىنى سەزدى. لاي
ئاننىڭ ساغرسىبغىچە چىققان بولسا، بۇ بىچارىلەر كەلگۈچىلىك قانچىلىك
قىيىنالغان؟ ھەممە ئادەم دۇشمەندىن قېچىپ ئەنجانغا قاراپ كېتۈۋاتقاندا،
بۇلار نېمىشقا قۇۋاڭا كۆچۈپ كەلدىكىن؟ تاھىر چوڭ تاغارغا سېلىنغان
يۈكىنى ھارۋىدىن چۈشۈرمەكچى بولغاندا، تاغىسى:

— ئېتىيات قىل، ناھايىتى ئېغىر، ئىككىلار كۆتۈرۈڭلار، — دېدى
ھارۋىكەشكە.

تاھىر تاغارنىڭ ئىچىدە ئانچە چوڭ بولىغان پولات ساندۇق بارلىقى-
نى سەزدى. موللا پەزلىدىن ئوتتا كۆيىمەيدىغان، سۇ كىرمەيدىغان بۇ
ساندۇقنى قۇۋانىڭ تۆمۈرچى ئۇستىلىرىغا بۇيرۇتۇپ ياساتقاندى. ئۇنىڭ
ئىچىدە پىلان — لايمەلەر، رەسمىلەر ساقلىناتى. موللا پەزلىدىن ئۈچ
يىل سەمەرقەندە، تۆت يىل ھراتتا بىلىس ئالغان، شۇ تەرمەپە مېمارلىق
سەئىتى بىلەن بىلە رەسىماللىقىمۇ ئۆگىنىپ كەلگەندى. ھراتتا جەڭىمە
كتىبلار ئىچىگە رەسم سىزىش ئادەتكە ئايلىنىپ قالغان. مەۋلانا بېھزاد
سەرگان ئەلىشىر ناۋايى ۋە ھۇسەين بايقارانىڭ رەسمىلىرى بەلگىلىك
دائىرىلەردە شۆھرەت قازانغان، لېكىن سەمەرقەندە، بولۇپمۇ پەرغانە ۋادىد-
سىدا ئادەم سىزىش شەكلىنى سىزىش ھېلىغىچە قۇرئان نامدىن قاتىق
چەكلىنىپ كېلىۋاتاتى. شۇنىڭ ئۇچۇن، موللا پەزلىدىن ئۆزى سەرگان
رەسمىلەرنى مانا شۇ پولات ساندۇقتا دائىم مەھىپىي ساقلايتتى.

تاھىر تاغاردىكى پولات ساندۇقنى ھارۋىكەش بىلەن كۆتۈرۈشۈپ

ئۆیگە ئېلپ كردى.

موللا پەزىددىن ھۆل بولۇپ بېغىرلاشقان نېبىز چاپىنىنى ۋە ئۆتۈـ
كىنى دالانغا يېشىپ قويىدى. بۇتغا كەشنى كېيىپ، ئۇۋەز يېنىدا بىۋـ
قولىنى يۈدى. كېيىن بایا تاھىرلار ئۇلتۇرغان داستىخان سېلىنغان ئۆيگە
كىرىدى.

ئۇنىڭ چەكمىندىن ئۆتكەن يامغۇر قىسقا يەڭىلەك چاپىنىنى ھۆل
قىلغانىدى. لېكىن، ياز ئاخشىمى تىسىق بولغانلىقى ئۈچۈن، كېيىم
ئالماشتۇرۇش بادىغا كەلمىدى. بىلدە قاتىق چارچىغانلىقى ئۈچۈن تۈزۈكـ
رەك تاماڭمۇ يېمىدى، پەقەت بىر - ئىككى تىلم چىلگە يېدى ۋە ئۆچـ
تۆت چىنە چاي سۇچتى. ھارۋىكەش يىگىت لق ئىككى قاچا قېتىق
قوشۇلغان ئاشنى سۇچكەندىن كېيىن ئاتلىرىغا قاراش بۇچۇن هوپىلغا
چىقىپ كەتتى.

— موللا پەزىددىن! — دېدى تاھىرنىڭ ئاتسى ئۆزۈن ئاق
ساقللىنى ئۈيچان ېسلاپ، — كەلگىنگىز ئوبىدان بولدى. شۇ مالىمان
كۈنلەردە بىللە بولغانلىقىمىزغا نېمە يەتسۇن!

— ھەممە ئادەم دۈشمەندىن قېچىۋاتقاندا بىزنىڭ ئەجىدەنىڭ ئاغزىغا
يېقىن كېلىپ قالغانلىقىمىز غەلتە بولدى، — دەپ موللا پەزىددىن
جىيەننىگە مەيۇس كۆزلىرى بىلەن قارىدى.

— بىرەر سەۋەب بىلەن كەلگەنسىز، موللا تاغا؟ — سورىدى تاھىر.

— سەۋەب شۇ، جىيەن، ئۇرۇش باشلانسا قۇرۇلۇش توختايىدۇ،
پەمارنىڭ لازىمى بولماي قالىدۇ...

— نېمە، سىزنى پادشاھنىڭ ئۆزى خىزمەتكە ئالغان ئەمەسىدى؟

— پادشاھ ئاخسى قورغمىدا مۇداپىئە بىلەن ئۆزارە. تاشكەنت خانى
مەھمۇدخانمۇ خوجەند تەرەپتىن بىزگە قوشۇن تارتىپ كېلىۋاتقۇدە كىمش،
قەشقەر ھاكىمى ئابۇبەكر دوغلات دېگەن يەنە بىر باسقۇنچى شەرقىن
ئۆزگەننىڭ ئۇستىگە باستۇرۇپ كېلىۋەتتىپتۇ.

تاھىرنىڭ قېرى ئانسى قورقۇپ ياقىسىنى تۇتتى:

— تۆۋا!! بۇ تەرەپكە سەھەر قەند قوشۇنى... ئۆچ تەرىپىمىزدىن

دۇشمن باستۇرۇپ كەپتىمۇ - هە؟ بۇ نېمە كۆرگۈلۈك، موللا پەزىدىن؟
بۇ پادشاھلار سەل مۇرمىسى قىلىشىا بولماسىدى؟ هەممىسى بىر -
بىرىگە قىرىنداش ئىكەنغا، شۇ داستما؟

— هەئە، راست، تاشكەنت خانىغا بىزنىڭ پادشاھىمىز كۈيۈغۈل
بولىدۇ. قوقاننى تالاپ، بىزنىڭ ئۇستىمىزگە قوشۇن تارتىپ كېلىۋاتقان
سەمەرقەند پادشاھى سۇلتان ئەھمەد مىزىا بولسا، بىزنىڭ پادشاھىمىز
بىلەن بىر ئاتىدىن بولغان ئاكا - ئۇكىلار. يەنە بۇ ئىككى پادشاھىنىڭ قىزى
بىرى بىلەن قۇدا بولۇشماقچى ئىدى. سەمەرقەند پادشاھىنىڭ قىزى
بىزنىڭ ۋەلئەھدىمىز باپىر مىزىغا بەش ياش چىغىدىلا سۆزلىشىپ قويۇلـ
خانىدى. شۇنىڭدىن بىلىڭكى، ئاكا - ئۇكىغا، قېياناتا كۈيۈغۈلغا فارشى
قلىچ كۆتۈرۈپ چىققان گەپ!

— يا پاك پەرۋەردىگار! ئاخىر زامان دېكىنى شۇمىكىن، موللا
پەزىدىن؟

— بىلمىدىم، پاچچە^①، هەر حالدا يامان تاجدارلارنىڭ زامانى
ئاخىرلىشىپ قېلىۋاتقان ئوخشайдۇ. كاشكى ئۆزلىرى بىلەن ئۆزلىرى ئېلـ
شىپ بىزنى تىنج قويسىچۇ! ئۇرۇشنىڭ پۇتۇن جەبىر - جاپاسى خەلقىنىڭ
بېشىغا چۈشدۈ.

— كۆرگۈلۈكىمىز بار ئىكەن - دە!

— ھە، تەلەي بولمسا قىين ئىكەن! مەن نى - نى ئارزوّلار بىلەن
ئىلىم - ھۇنەر ئۆكىشىپ كەلگەندىم! ۋەتنىمىز بولغان پەرغانە ۋادىسىدا
سەمەرقەندىكىدەك، ھراتىكىدەك مەدرىسلەر ۋە كۆركەم ئابىدىلەر قۇرماقـ
چى ئىدىم. بۇ سەلتەنەتلىك پادشاھلاردىن نېمە قالىدۇ؟ هەممىسى نامـ
نىشانىز كېتىدۇ، بىزدىن يادىكارلىق بولۇپ قالسا ئۇلۇغبەگ مەدرىسىدەك،
ناۋايى ئۇنسىيەسىدەك سەنئەت ئەسەرلىرى قالىدۇ!

موللا پەزىدىن ئېغىزدىن چىقىپ كەتكەن ئاخىرقى گەپلەردىن
ئەنسىرەپ ئىشىك تەرمىكە قاراپ قويىدى. ئۇنىڭ ساراي ئەھلىگە بېقىن

① ھەدىسىنىڭ ئېرى. — تەرىجىماندىن.

تۇرۇپ، ئايغاقچىلاردىن بولۇپ قالغانلىقىنى تاھىرمۇ سەزدى.
— موللا ناغا، سۆزلەۋېرىڭ، بۇ يەردىكى ھەممەيلەن ئۆز... ئەنجان
تۇرغىندىن نېمە ئۈچۈن سىزگە ئورۇن بەرمىدى؟

موللا پەزىزدىن كېيىنكى كۈنلەرde بېشىدىن ئۆتكۈزگەن مۇدەش
ھادىسلەرنى ئەسلىپ، بىردىم بېغىر جىملەققا چۆمىدى...

ئۆتكەن كۆنى خۇپەن ۋاقتىدا موللا پەزىزدىن ئۆزلىرىدىن بەش-
ئالىتە ئۆي يېراقتا تۇرىدىغان بىر خەتتات دوستىنىڭكىدە ئىپتار قىلىپ
ئۈلتۈرغاندا، قانداققۇر نامەلۇم كىشىلەر ئۇنىڭ ئۆيىگە باستۇرۇپ كىرىشتى.
قورۇدىكى ئىت ھاۋاشىپ توختىمىغاندىن كېيىن، ئۇنى قىلىچ بىلەن چېپ-
ۋەتتى. بۈگۈن بۇ يەركە ھارۋىنى ھېيدەپ كەلگەن خىزمەتكار يىگىنىڭ
ئاغزىغا لاتا تىقىپ، پۇت - قولىنى باغلاب قازانقا تاشلىۋەتتى، ئاندىن
ئۆيىگە كىرىپ ئاختۇردى ۋە ساندۇقى كۆردى. لېكىن، ئۇنى بېچىشنىڭ
ئىلاجىنى ناپالماي، قولۇپىنى پالتا بىلەن چېقىشقا كىرىشتى...

قىلىچ بىلەن چېپلىغان ئىت قاتىق ھاۋاشغاندا ئام قوشىلار بىر
پالاكەت بولغانلىقىنى سەزدى. ئۇلاردىن بىرى چىقىپ موللا پەزىزدىن
خەۋەر ئالماقچى بولۇپ فارسا، دەرۋازا ئۇدۇلىدىكى دەرەخ دالدىسىدا بىر
ئادەم توت ئاتىڭ چۈلۈرۇنى تۇتۇپ تۇرۇغۇدەك. ئۇنىڭ يۈزى قارا ناقاب
بىلەن ئېتىۋىلىنىغان، پىققەت كۆزلىرى كۆرۈنىدىكەن. ئىچكىرىدىن بولسا
پولات ساندۇقنىڭ قۇلۇپىغا ئۇرۇلۇۋاتقان پالتا ئاۋازى ئاڭلىنىۋاتاتىسى..
موللا پەزىزدىنگە قەدردان بولغان قوشنا ئۇنىڭ ئۆيىگە يامان
ئادەملەر كىرگەنلىكىنى سېزىپ، دەرەحال خەتتاتىڭكىگە بۈگۈردى. ئۇنىڭ-

دەن ۋەقەنى ئاڭلىغان موللا پەزىزدىن ئۆيىگە بۈگۈرۇپ كەلدى.
پولات ساندۇقنىڭ قۇلۇپىنى چىقىپ بېچىپ، ئۇنىڭدىكى قەغەزلىرىنى
چۈۋۈشتۇرۇۋاتقان باسقۇنچىلار ئۆي ئىگىسىنى كۆرۈپ، دېرىزىدىن بېشاپ-
ۋانغا سەكرەشتى.

— توختا، ئەبلەخ! — دەپ موللا پەزىزدىن بىرىنىڭ ئۇدۇلىدىن
چىقىتى. يۈزىگە قارا ناقاب تۇتقان ئېپتەك يوغان يىگەت ئۇنى يەلكىسى
بىلەن ئۇرۇپ ئىتتىرىۋېتىپ كۆچغا ئېتىلدى. باشقىلىرىمۇ كۆچىدىكى

ئاتلىرىغا منىپ، دەرھال غايىب بولدى.

موللا پەزىزدىن ئۇلارنى قوغلاپ بىتەلمەيدىغانلىقىنى بىلىپ، ئاس-

تىن- ئۇستۇن بولغان ئۆبىگە قاراپ بېتىلدى ۋە ئۇچۇق ياقنان پولات ساندۇقنىڭ يېنىغا كەلدى. تەكچىدە قوش شام يېنىپ تۇراتى. ئۇنىڭ يورۇقدا ئۇڭتەي - توڭتەي بولغان، بەزى جايىلىرى يېرىتلغان لايمەلەر ۋە پىلانلار كۆزگە چىلىقاتى. ساندۇق ئىچىدە پادشاھ سىئام قىلغان ئاللتۇنىڭ بىر قىسىمى قاپچۇق بىلەن تۇراتى، قارسا شۇ يوق. لېكىن، هازىر موللا پەزىزدىنىڭ كۆزگە ئاللتۇنمۇ كۆرۈنۈمەيتى. ئۇنىڭ پۇتۇن خىيالى ساندۇق تېگىگە جايلاشتۇرۇلغان مەخچىي قۇتىدىكى رەسمىلەرە قالغانىدى. ئۇ ساندۇق ئىچىدىكى قەغەزلەرنى ئالدىراپ - تېنەپ پەسکە ئېلىپ قويغاندىن كېيىن، قۇتنىنى بېپ تۇرغان سىلىق مىس پارچىسىغا قارىدى. ئۇنى ئاستا سولغا سۈرۈۋىدى، قۇتنىڭ ئاچقۇچ سېلىنىدىغان ئۇرنى تېچىلىدى. موللا پەزىزدىن قويىدىن كىچىك ئاچقۇچنى ئېلىپ قۇتنىڭ قۇلۇپقا سالدى. قۇلۇپ تېچىلغاندىن كېيىن قۇتنىڭ مىس قاپقىنى ئاستا كۆتۈرۈپ، نېيز جىلد ئىچىدىكى رەسمىلەرنى تېچىپ كۆردى. ياشانغان باغۇمنىڭ ئۇلاق ئۇلاۋاتقان ۋاقتى... چىلمەھەرم تاغىد- رىدىكى ئۇۋە تەسویرى... ئەڭ تېگىدە چاڭ چىلىۋاتقان گۈزەل بىر قىزنىڭ رەسمىي ...

بۇ - ئۇمەر شەيخ مىزىنىڭ قىزى خانزادە بېگىم. موللا پەزىزدىن ھراتىن كېلىپ ئەنجان چاربىغىدا پادشاھ ئائىلىسى ئۈچۈن ئاللتۇندىن ھەل بېرىلگەن ساراي قۇرغان ۋاقتىرىدا ئۇن ئالىتە ياشلىق خانزادە بېگىم ئۇنىڭ رەسمام ئىكەنلىكىنى بىلىپ قېلىپ، ئۆزىنىڭ رەسمىنى سىزدۇرغان. موللا پەزىزدىن بۇ ئىشنى يوشۇرۇنچە قىلغان، ئەگەر شەرىئەت پىشۋالرى ئۇنىڭ ئادەم رەسمىنى سىزغانلىقىنى بىلىپ قالسا، ساق قويمىياتى، شۇد- داڭلا گۈزەل مەلىكە بىلەن يوشۇرۇن تىل بىرىكتۈرۈپ رەسم سىزغۇنى قىزنىڭ پادشاھ ئاتىسىغا مەلۇم بولۇپ قالسا، موللا پەزىزدىنى پارە - پارە قىلىۋېتىشى ھېچ گەپ ئەمەسىدى. شۇ سەۋەبىتىن، هازىر ئۇنى قاتىق قورۇقۇقان نەرسە بۇ رەسمىلەرنىڭ باشقۇنچىلارنىڭ قولغا چۈشۈپ قېلىش

ئېھتىمالى ئىدى. ھېلىمۇ ياخشى، ئۇلار ساندۇقنىڭ تېگىدە مەھىپى قۇتا بارلىقنى سەزەپتۇ. خىزمەتكار يىگىت سەل ئۆزىگە كەلگەندىن كېسىن موللا پەزلىدىن ئۇنىڭدىن ۋە قوشىلىرىدىن ۋەقەنلىك تەپسلاتنى سوراپ بىلدى. ئۇنىڭ كۆرگەنلىرىگە بۇنى سېلىشتۈرۈپ شۇنداق خۇلاسگە كەلدى: ئۇنىڭ ئۆيىگە كەلگەنلەر — ئادىبى ئۇغۇرلار ئەمەس، بەلكى بىر زوراۋان بەگىنىڭ يىگىتلەرى. ئۇلار ئۆينى ئاختۇرۇپ نېمىنى ئىزدىگەن؟ لايىھەلەرنى تاشلاپ كېتىپتۇ. دېمەك، رەسمىلەرنى ئىزدىگەن. موللا پەزلىد. دىنىڭ رەسم سزىدىغانلىقنى بىلدىغان ئادەم... ئۇنداقتا، بۇ يىگىتلەرنى قەستى بار بەگ ئەۋەتكەن بولۇشى مۇمكىن!...

تەشۈشلىك ئۇبىلار كېچىچە موللا پەزلىدىنىڭ كۆزىگە ئۇييقۇ بەر- مىدى. ئۇرۇشنىڭ ئالىتوپلىكىدا بارغانسىرى زوراۋانلىشىپ كېتىۋاتقان يۈگەنسىز بەگلەر ئېسىگە كەلگەنسىرى كۆڭلى بىئارام بولدى. ئەنجانلىق بەگلەردىن ھەسەن ياقۇب شۇ يىلى باھاردا موللا پەزلىد. دىنىنى چاربىخغا چاقرتىپ، چوڭ بىر ئىشنى تاپشۇرماقچى بولغاندى. — مىرزا ھاممامنىمۇ چوڭراق قىلىپ بىر ھاممام سالدۇرماقچىمەن. يازدا سالقىنلايدىغان مەرمەرخانلىرى بولسۇن، — دېدى ياقۇبىگە ۋە ئاۋاڙنى پەسىيىتى، — چىرايلىق ئۇسۇرە قىزلارنى سېتىۋالىمەن، ئالتۇنۇم بېتەرلىك. مۇشۇ قىزلار ھاممامنىڭ مەرمەر كۆلچىكىدە چۆمۈلگەندە مەن ئۇلتۇرۇپ تاماشا قىلدىغان مەھىپى تۆشۈكلىرىسى بولۇشى كېرەك. ئۇقۇن- ڭىزمۇ؟ — ياقۇبىهە ئاقافلاپ كۆلدى — دە، گەپنىڭ خۇلاسىنى ئېيتتى، — ئەنە شۇ ھاممامنىڭ لايىھىسىنى ئۆزىگىز سزىڭ. قۇرۇلۇشىغىمۇ سز سەركار بولۇڭ. فانچە ھەق تىلىسىڭىز بېرىھى، ھافۇلۇ؟

مېمارلىقنى مۇقەددەس سەنئەت دەپ ئىشىنىغان موللا پەزلىدىن ياقۇبىهە ئىشلەرنى ئەۋەتكەن ئاكىلاپ نەپەرەتلىنى.

— جاناب بەگ، كەچۈرۈڭ، مەن ھارام ئىشتىن قورقىمەن!...

— نېمىسى ھارام؟ مەن ھاممامنى ئۆز بۈلۈم بىلەن ياساتماقچىمەن!

— ھامماغان مەھىپى تۆشۈكلىر فويۇپ ياسايدىغان سەركارلار باشقا،

سز ئاشۇلارغا مۇراجىئەت قىلىڭ. ماڭا مىرزا ھەزەتلەرى پاڭىز بىر دەركاھ